

„MEGTARTALAK TÉGED!”

Üzenetek a múltból 7. | 2022. október 2.

Alapige: Jelenések 3,7-13.

BEVEZETÉS | „Üzenetek a múltból” c. sorozatunk hetedik részéhez érkeztünk, amelyben a filadelfiai gyülekezetnek íródott levéllel foglalkozunk. **A levelet a Jelenések könyvének 3. fejezetének 7-13. versében olvassuk.** | Folytatásként, pedig ismét **nézzünk meg egy rövid bejátszást**, ami a Filadelfia városát és annak gyülekezetét mutatja be. (*Üzenetek a múltbólx07.mp4*)

KI AZ, AKI ÜZEN? | „A filadelfiai gyülekezet angyalának írta meg: ezt mondja a Szent, az Igaz, akinél Dávid kulcsa van, és amit kinyit, senki nem zárja be, és amit bezár, senki nem nyitja ki...” (7) Jézus úgy mutatkozik be a gyülekezetnek, mint aki *szuverén Úr*. A Biblia egésze így állítja elénk Istent, mint aki korlátlan hatalommal bír minden felett. Mint aki nincsen semminek és senkinek alárendelve. Minden Nála és előtte dől el, Tőle függ. Isten, a szuverén Úr, aki mindent a kezében tart, a végső szó, a végső hatalom Ő, de aki úgy tart mindent a kezében, hogy mindent az ő gyermekei javára cselekszik.

Jézus szavaiból három szó emelkedik ki: (1) szent; (2) igaz; (3) kulcs. Ki az, aki üzen? A *szent*, aki a tökéletesen és felfoghatatlanul más, tiszta, a korlátlanul független. Az *igaz*, ami itt valódit, hiteleset jelent, valakit, akinek súlya van. A *kulcs* pedig a korlátlan hatalom jelképe. Mindhárom szó Jézus isteni szuverenitását támasztja alá!

MIÉRT FONTOS EZ? | Mert bármi is történjen velünk, az *életünk kézben tartott élet!* Nem történt velünk sem jó, sem rossz, hogy arról ne lenne tudomása annak, Aki korlátlan hatalommal bír. Jót és rosszat, mélységet és magasságot, békét és háborúságot, bőséget és nélkülözést, egyszóval mindent, bármi is történjen velünk, az Ő kezéből kell elfogadnunk. **„Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál”** Róm. 8,28.

Tudjuk? „A jó napokban élj a jóval, a rossz napokban pedig lásd be, hogy ezt is, amazt is Isten készítette...” Fájdalmasan húsbavágó lecke ez, amit most újra megtanít nekünk az élet. **„Az Úr adta, az Úr vette el”** jöbi alázatát, hogy **„Ha a jót elfogadtuk Istentől, a rosszat is el kell fogadnunk.”** Tudjuk-e a mélységben is áldani az Istent? Vagy bezárja a szánkat a szükség, és elfordítja a szívünket Tőle? *Ez a mi tragédiánk, hogy a jót hálaadás nélkül elfogadjuk, a rosszért meg szidjuk a Mindenhatót.*

HÚSÉG A MÉLYSÉGBEN | A filadelfiai gyülekezet egy kicsiny közösség volt, akikről még Jézus is ezt mondja: *kevés erejük van*. A filadelfiai keresztyének kettős nyomás alatt éltek az életüket. Egyfelől ez a vidék, egy közeli vulkán kitörései miatt gyakran elpusztult. A vulkánkitörések gyakran okoztak földrengéseket, amelyek letarolták a várost. Másrészt a társadalom nyomása is rájuk nehezedett. Mert a nehézségek között felelősséget keresők bennük, keresztyénekben találtak meg a bűnbakot az őket ért tragédiákra. Feljegyezték, hogy Néro idejében hihetetlen erős támadás érte a város keresztyén közösségét. Olyannyira komoly volt ez az üldözés, hogy ennek a kicsiny közösségnek 12 mártírjának nevét jegyezték fel.

Augustinus egyházatya az Isten városáról szóló nagy könyvében, a keresztyének *kétszeres szenvedéséről* ír. Krisztus követői elszenvedik a háborút, az éhínséget, a járványt, a pusztítást, a világ pusztulását, akárcsak minden ember, aki a világon él. De közben szenvedik a világ haragját,

utálatát, megvetését is. *A kérdés mindig az, hogy keresztyén emberként miként reagálunk erre a kétős szenvedésre? Hittel vagy hűtlenséggel? A filadelfiai keresztyének a hit és hűség útját választották: „Tudok cselekedeteidről. Íme, nyitott ajtót adtam eléd, amelyet senki sem zárhat be, mert bár kevés erőd van, mégis megtartottad az én ígéretet, és nem tagadtad meg az én nevedet.”*

A mélységek, a nehézségek mindig hitünk és hűségünk próbái is. Azt kérdezik tőlünk, hogy meddig merünk elmenni. Meddig vagyunk hajlandóak bízni. De közben azt is kérdezik, hogy miért hiszünk Istenben. Jób könyvében Isten és a Sátán párbeszéde is ezeket a kérdéseket járja körül! Jób a hívő ember csak azért feddhetetlen, mert jól él, mert bőségben él. *„Miért ne hinne, ha megéri neki?”* – kérdezi a Sátán. *„De vedd el mindenét, – mondja Istennek – és meglátod azonnal meg fog tagadni Téged!”* Szomorú igazság ez, ami sokszor lett valósággá a keresztyénség történetében. Mert az ember, a keresztyén ember is, csak a jóra tud áldásként gondolni, a rosszat, a nehezet pedig mindig büntetésként, ítéletként látja. **És ha a mélység is áldás?** Valami, amit nem szeretünk, nem kívánunk, amitől minden porcikánk irtózik, de valami, amiből valami jobb születhet, ami áldásunkra van?

A NYITOTT AJTÓ | Mit is mond Jézus? **„Íme, nyitott ajtót adtam eléd, amelyet senki sem zárhat be...”** A nyitott ajtó mindig lehetőséget jelent. Kétféle magyarázatát találtam annak, hogy milyen lehetőségről beszélhet itt Jézus. Az egyik magyarázat szerint a nyitott ajtó *lehetőség a szolgálatra*, az evangélium hirdetésére. Erre utalhat ez is: **„Íme, neked adok némelyeket a Sátán zsinagógájából... íme, elhozom őket, hogy leboruljanak a te lábad előtt, és megtudják, hogy én szeretlek téged.”** Egy másik magyarázat szerint a nyitott ajtó azt a lehetőséget jelenti, hogy *Isten gyermekeinek szabad bejárásuk van az Úr elé*. Amikor földi ajtók bezárulnak, amikor bezűkülnek a lehetőségek, pl. mélységekben és üldözések között, az Isten felé akkor is nyitva áll az ajtó. Felfelé nincsenek úttorlaszok, nincsen kulcsra zárt ajtó. Hogy is éneklie ezt meg a 34. zsoltárban Dávid? **„Érezzétek, és lássátok, hogy jó az Úr! Boldog az az ember, aki hozzá menekül.”** *Miért is boldog menekült az, aki az Úrhoz menekül? Mert: „Közel van az Úr a megtört szívűekhez, és a sebzett lelkűeket megsegíti. Sok baj éri az igazat, de valamennyiből kiment az Úr. Megőrzi minden csontját, egy sem törik el közülük.”* *Hívő emberként nem a baj elől kell menekülnünk, hanem a bajban az Úrhoz kell menekülnünk.*

AZ ÍGÉRET | Nehéz témát jártunk ma körbe Testvéreim! De az idők, amiket élünk, egyre gonoszabb idők, amik elől nem térhetünk ki. De ne nehezeden meg a szívünk, mert *mivel is biztat bennünket a mi Urunk Jézus Krisztus? „Mivel megtartottad állhatatosságra intő beszédemet, én is megtartalak téged a kísértés órájában, amely el fog jönni az egész világra, hogy megkísértse azokat, akik a földön laknak.”*

Mit ígér Jézus azoknak, akik a nehézségeket hittel és hűséggel viselik el, és azok között is állhatatosan kitartanak mellette? „...megtartalak téged a kísértés órájában”. Néha elgondolkozom azon, hogyan lennék képes ezt vagy azt a dolgot elviselni. Én is, mint minden normális ember, irtózom a szenvedésnek még a gondolatától is. El sem tudom képzelni, hogyan reagálnék, ha az életem, vagy a szerettem élete lenne a tét, ha ezen múlna hűség és hűtlenség. Ezért olyan felemelő ez az ígélet! **„...megtartalak téged a kísértés órájában”.** Mert azt üzeni, nem neked kell erőlködnöd, kiizzadnod valamit magadból, mert a kísértés órájában is lesz, aki megtartson téged!

A filadelfiai levél olvasásának végén, így áll össze a csodálat kép, és válik láthatóvá számunkra Jézus üzenetének csodálatos íve! Mert ki az, aki azt ígéri: „...**megtartalak téged a kísértés órájában**”? Az, aki a levél elején úgy mutatkozott be a gyülekezetnek, mint aki *szuverén Úr*. A Biblia egésze így állítja elénk Istent, mint aki korlátlan hatalommal bír minden felett. Mint aki nincsen semminek és senkinek alárendelve. Aki mindent a kezében tart, a végső szó, a végső hatalom Ő, de aki úgy tart mindent a kezében, hogy mindent az ő gyermekei javára cselekszik. Áldott legyen ezért is Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja! Ámen.